

KISMOTOR

A VILLAMOS KISMOTORGYÁR DOLGOZÓINAK LAPJA

II.évfolyam 7.szám

1958.julius 15.

Az ifjúsághoz.

Bizzál szebb jövődben
Alkoss szebb holnapot
Hazád tőled várja
Alkoss! egyre, alkoss!

Tiéd az iskola,
S mind Tiéd a gyár,
A szép magyar róna
Mely ringat dus kalászt

Mind Tiéd az élet
Tiéd e drága hon,
Melyért apáinknak
Pirosló vére folyt.

Tiéd a legdrágább
Melyre mindig vigyázz,
A munkás hatalom,
Jövőd a szabadság.

Légy hű katonája
Szép szabad hazédnak,
Dolgozz, tanulj, nevelj
Jobb jövődbe bizzál.

Pálinkás Bertalan

a TMK PROBLÉMÁI

A mai orvostudomány a gyógyításon kívül szinte nagyobb súlyt helyez a betegséget megelőző - preventív intézkedésekre. A TMK dolgozói gyárunk gépeinek orvosai. Munkájuktól függ, hogy a "tervszerű megelőző karbantartással" tényleg megelőzhető-e a gépek idő előtti meghibásodását és ha ez mégis bekövetkezett, mielőbb újra üzemképes állapotba tudják-e hozni azokat?

Ez alkalommal a TMK dolgozóival beszélgettünk - lássuk tehát problémáikat.

Jelenlegi műhelyükkel, mint helyiséggel meg vannak elégedve, mert az tágas, levegős és világos. Vannak azonban olyan hiányosságok is, amelyek a még jobb munka elérése elé akadályokat gördítenek.

Ilyen például a futódaru hiánya. Sokszor bizony a több mészás gépalkatrészeket kézi erővel kell munkahelyükre beemelni és ha az kész, onnan kivinni. Ilvenkor a TMK lakatosai abbahagyják munkájukat és kézi erővel végzi el 6-8 szakmunkás azt a munkát, amelyet futódaruval könnyen el lehetne végeztetni. Beszélgetésem során éppen tanuja voltam egy ilyen jelenetnek. Egy hajtómotorra szíjtárcsát szereltek és azt ki kellett vinni a műhelyből. Hargitai elvtárs hívó szavára 4-5 szakmunkás abbahagyta a munkát és Jilek elvtárs vezetésével vasrudat dugva a motor fülébe és azt csövekkel meghosszabbítva, emelte a motort a szállító koszra.

De ez nem csak szakemberek munkaidő kiesését jelenti, hanem a minőségi munka rovására is megy. Az egyik lakatos pl. hántol, egy másik pedig egy kényes alkatrészt reszel, mely munkáknál érzékeny kézre van szükségük, hogy a munka finomságát kezükkel is érzékelni tudják. Felharsan a hívó szó, munkájukat abbahagyják és elmennek egy súlyos munkadarabot emelni. Kérdem: az emelés után elfáradt kezükkel továbbra is érzékelni tudják-e a munka finomságát?

És ha már a futódarunál tartunk, megemlítették egy láncos emelő /flaschenzug/ hiányát is, mely a helyszíni beemeléseknél könnyítené meg munkájukat.

Szükségük volna egy osztófejes univerzális marógépre is. Miután csak sikmarógépük van, sok munkát elmaradt technológiával esztergagépen kell elvégezniök.

Megnehezíti munkájukat a kovácműhely hiánya is. Sok munkát, amelyet kovácsolással könnyen és olcsón tudnának elvégezni, kétszer annyiba kerülő módon az edzőműhelyben kénytelenek megcsinálni, vagy a törzsgyárba mennek el "kunyaálni", hogy az ottani kovácműhelyben végezhessék el a munkát. Pedig ez egy könnyen megoldható kérdés, mert az udvaron ott rozsdásodik egy különben jól használható kovácstűzhely, melyhez álló és egyéb kovács-szerszámok is vannak. Csak egy kis házikóba kellene elhelyezni, hogy esőben és télen is használható legyen.

Kézi-szerszám hiányra is panaszkodtak, mely elsősorban a dörzsárakban, kuposcsapokban és menetfurókban mutatkozik. Olyan segédszerszámok készítése is leköti idejüket, melyeket raktáron lehetne tartani.

Az üzemlakatosok három műszakban dolgoznak, mindegyikben egy-egy. A nappalos bizony sokszor nem győzi a helyszíni munkák elvégzését és ilyenkor a nagy javításokon dolgozók közül is kénytelenek szakmunkást elvonni, mely a tervteljesítés rovására megy.

És ha már a létszám-panaszokról írunk, előadásuk szerint a segéd munkások számát is emelni kellene.

Végül a szerszámüzemmel való kooperálás kérdéséről beszélgettünk, ahol gépi munkáik egy része készül. Kérik a szerszámműhely további megértő együttműködését, mert ez nem csak a TMK, hanem az egész gyár érdeke.

Ezután a TMK villanyszerelőivel beszélgettünk. Elmondták, hogy az anyagellátás-ban gyakran vannak zökkenők és így munkájuk bizony sokszor csak döcögve megy.

A közelmúltban rendelkezésükre bocsátott kis kézi légkalapács nem csak könnyebbé és gyorsabbá teszi munkájukat, hanem a födémekben és vékonyabb falakban való vésésnél nem okoz kárt azokban. Ezúton mondanak köszönetet érte.

A kovácsműhely hiányára ők is panaszkodtak - vésőiket ők is a törzsgyár kovácsműhelyében kénytelenek élezni.

Két segéd munkásuk van, az egyik a délutáni, a másik az éjjeli műszakban dolgozik. Így a nappali műszakban segéd munkás hiányában a szakmunkások végzik el azokat a teendőket is, amelyet egy segéd munkás is elvégezhetne. Nem drága ez a gyárnak ?

Ezután az energia-pazarlásra került a sor, amelyet ők érzékelnek a legjobban.

Kérik a gépmunkásokat, hogy ha gépüket csak a legrövidebb időre hagyják is el: a motort kapcsolják ki és a géplámpát oltsák el, mert sok kicsi sokra megy és ez az eset sajnos gyakori jelenség. Általában kérnek minden dolgozót, hogy a munkahely megvilágítást azonnal kapcsolják ki, ha arra már nincs szükség.

Kérik továbbá, különösen a szombat este és vasárnap reggel végző műszakok dolgozóit, hogy a motorokat, égőket és ventilátorokat feltétlenül kapcsolják ki, illetve oltsák el, de ne csak a műhelyükben, hanem az öltözőkben is ! Mert sajnos szintén gyakran előfordul az az eset, hogy ezt helyettük az ügyeletes tüzoltó végzi el.

Végül nyomatékosan kérik dolgozóinkat, hogy az elektromos berendezésekhez, azok meghibásodása esetén se nyuljanak hozzá, hanem hívják a villanyszerelőt; mert az elektromos berendezések hozzá nem értő javítási kísérlete: nem csak áramütés veszélyével, hanem anyagi kár okozásával is jár.

A TMK dolgozói által felhozott problémákkal különben a TMK vezetői is egyet-értenek.

A TMK lakatosainak és villanyszerelőinek tevékeny munkája nagyban segíti a termelő műhelyek munkáját, viszont ők is segítséget kérnek: a náluk észlelt hiányok orvoslását.

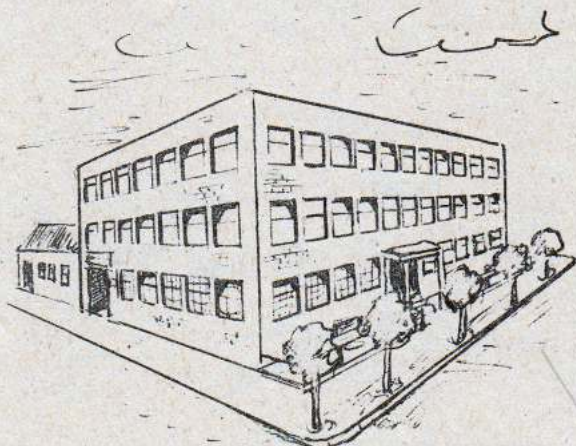
Sz.I.

IV. RÉSZ.
A VILAMOS
KISMOTORGYÁR
A VÁCI ÚTON

GYÁRUNK TÖRTÉNETE

Mint előző számunkban közöltük, a "Tonalit Rádiótechnikai és Hanglemezgyártó Vállalat" 1953. februárjában felvette a "Villamos Kismotorgyár" nevet és ugyanezen év tavaszán átköltözött Váci-uti telephelyére és nevének megfelelően itt indult meg a nagytömegű kismotorgyártás.

Miután gyárunk jelenlegi dolgozóinak nagyobb része nem ismerte a Váci-uti gyártelepet sem, röviden ismertetjük azt és pedig az 1955. év eleji - közvetlen a jelenlegi helyünkre való átköltözés előtti állapotában.

Az U-alaku kétemeletes épület főhomlokzata a Váci-utra nézett - két oldalszárnya pedig a Viktor Hugó és az Alig-utcákra. A két világháború alatt létesült modern kis gyár-épületet a Szalay István r.t. építette és az államosítás után a Kontakta elhelyezésére szolgált, mely innen a megszűnt Dinamo közelben fekvő épületébe költözött át.

Az alagsorban nyert elhelyezést a sajtoló-műhely és itt voltak a raktárak is.

A földszinten a Váci-uti homlokzat közepén levő főbejárattól balra a kulturterem /ebéd-lő/, jobbra pedig a forgácsoló műhely volt, mely az Alig-utcai oldalszárnyat is elfog-

lalta. Az anyagkönyvelés pedig a kulturterem egy leválasztott részében dolgozott. A Viktor Hugó-utcai oldalszárnyban a kocsibejáró mellett volt a készáru-raktár és mögötte a TMK.

Az első emeleten a Váci-uti fronton a Termelési osztály, a tanácsterem, főmérnök, titkárság, igazgató, munkaügyi és személyzeti osztályok, a műszaki osztály és a szerszámszerkesztés foglaltak helyet; az udvari részben pedig a levéltár, a bérelszámolás, az anyagbeszerzés és a gyego. A Viktor Hugó-utcai oldalszárnyban a pártiroda, az üzembizottság és a szerszámműhely, az Alig-utcai oldalszárnyban pedig a főkönyvelés, a szerkesztés, a fénymásoló és a kísérleti próbaterem nyert elhelyezést.

A második emeleten a Váci-uti front középső részén volt a szerelő műhely; az Alig-utcai szárnyban pedig a két tekercselő műhely. A Viktor Hugó-utcai sarkon volt a kísérleti műhely, a szárnyépületben pedig a terv- és beruházási osztály, a MEO és a festőműhely.

És itt röviden ismertetnünk kell még az öntőde történetét is, mely ez időben az Úteg-utca 6 szám alatt működött.

Öntődénk a Herczenik Márk tulajdonát képező primitív berendezésű és nagyon régi öntődéből alakult ki. / Az államosítás idejében H.M. 70 éves volt és az öntődét, ahol fiatal korától dolgozott, még apja létesítette/. Az államosítás 1950. június 13.-án történt meg és az öntőde először a Fémöntőde Nemzeti Vállalatba olvadt be. Onnan került a Zuglói Gépgyárhoz, majd 1954. tavaszán a Tonalithoz és ekkor még a Gizella-uton volt. 1953-tól azonban már a Tonalit részére is végzett öntéseket.

A Gizella uti kisüzem jellegű öntődében csak egy kemence volt. Primitív voltára jellemzőül pedig megemlíti az öntőde régi dolgozó, hogy egy nyélre szerelt német rohamsisakkal emelték ki az öntéshez szükséges megolvadt fémanyagot. Itt kizárólag homokformákba öntöttek és a tulajdonos öntőmesteren kívül három öntő és egy magkészítő dolgozott az öntődében.

Az Úteg-utcában, ahová 1954. tavaszán költöztek át, már két kemence volt és egy centrifuga öntőgép is. Azonban itt is nagyjából még homokformákba öntöttek. A présöntéseket külső cégek végezték. Az Úteg-utcában a maximális létszám 10-12 fő volt. Mint látjuk, jelenlegi helyére való költözés előtt is meglehetősen primitív állapotú volt öntödénk.

Fentiek ismertetése után beszéljenek a számok gyárunk Váci-uti működésének két évéről. A mérlegbeszámoló adatai szerint a vállalat 1953. évben 1.2 millió forint veszteséggel zárt, mely 1954-ben 253 ezer forintra csökkent. A termelési érték pedig 1953-ban 14 millió, 1954-ben pedig 15.8 millió forint volt mely az előző évekkel szemben is emelkedő tendenciát mutat. Az állóeszközök értéke 1953-ban 6.8 millió, 1954-ben 8.8 millió forint volt. Végül a létszám ezen években a következőképpen alakult:

1953-ban 366 fő, ebből 245 fizikai - 121 fő műszaki, adminisztr. és egyéb dolgozó
1954-ben 396 " " 260 " - 136 " " " " " " " "

A létszám is lassan emelkedő tendenciájú, bár még messze van a mai 735 főnyi létszámtól. A nagymérvű fejlődés tehát gyárunk jelenlegi helyén indult meg. Ezen évekről már termelési adatokat is tudunk közölni. Lássuk tehát miket gyártott vállalatunk ezen években.

	1953. év	1954. év.
Váltóáramu különleges törpe gépek	26.355	24.802
Váltóáramu asszinkron törpe gépek zárt kivitelben		2.582
Egyenáramu különleges gépek	275	680
Centrifugál ventilátor	6	
Aramátalakítók	266	306
Különleges forgógépek	3.358	5.343
Óratekereszek	3.325	
H.9. Darusziréna	3.308	
T 1.	8	
Testvizsgálók	8	
Villamos kézifurógépek	181	4.003
	37.090	37.716

A gyártott darabszám tehát ez években nagyjából azonos.

És melyek voltak azok a motorok, amelyekből 1000 darabon felül termeltek? Erre az 1953. évi adatok adnak választ, mely szerint ez évben

		1953. év	
Faligyűrűs szellőző motor	SzK 29.	3.382	db
Háromfázisú indukciós kismotor	IK 10.	2.378	"
Gramofon motor	IK 5.	12.850	"
Ipari varrógépmotor	IK 12.	1.960	"
Ellenállásos lábindító	SzK 23.	1.053	"
Asztali ventilátor	SzK 26.	2.516	"
Darusziréna motor	H 9.	3.308	"

Mint látjuk ez év fő gyártmánya a gramofon-motor volt, mely az évi termelés több mint egyharmad részét tette ki.

Váci-uti telephelyén gyárunk 1955. év tavaszáig dolgozott és ekkor költözött át jelenlegi helyére - régi helyét átadva a Magyar Elektrotechnikai Egyesület Vizsgálóállomásának és az Erősáramú Gyártmányfejlesztési Intézetnek /volt VIFOTI/.

Jelenlegi helyén indult meg a nagyarányú fejlődés. Erről azonban következő közleményünkben.

Sz.I.

MUNKÁ- VÉDELEM

Csak az szenvedhet balesetet, aki dolgozik - szokták mondani az emberek. Ez így is van, hisz a különböző munkáknál más és más baleseti veszély leselkedik állandóan a dolgozókra. Ezért szükséges, hogy mindenki ismerje a biztonsági szabályokat, de ne csak ismerje, hanem alkalmazza is.

Ha megnézünk egy pár balesetet a közelmúltból, láthatjuk, hogy azok nem a szabályok nem ismeréséből keletkeztek, hanem hanyagságból, nemtörődömségből és lustaságból. Egy pár balesetet szeretnék megemlíteni, mellyel az a célom, hogy a többi dolgozó is okuljon belőle, nehogy hasonlóképen járjon.

A forgácsoló műhely egyik fiatal női dolgozója, asztali furógépen dolgozott. Annyira szorgalmas volt, hogy saját kezébe is belefurt. Itt nem lehet azt állítani, hogy nem ismerte volna a biztonsági szabályokat és ne tudta volna azt, hogy a kézfurás tilos, akár az övéről, akár máséről van szó. De annál inkább lehetne azt állítani, hogy az esze, illetve a figyelme nem a munkájánál volt. Azt is szokták mondani nagyon sokszor a dolgozó társak, hogy véletlen. Vannak véletlen balesetek is, de ritkán. Ez előbbi inkább vigyázatlanságból eredt, mint véletlenből.

Egy másik dolgozó a bal hüvelykujja hegyét csipette le a hidraulikus préssel lemezelés közben. Ő is ismerte a szabályokat, hisz jó pár ezer darabot már megmunkált, amióta itt dolgozik. Mégis úgy fogta a lemezcsomagra tett gyűrűt, hogy a hüvelyk-ujja annak felső peremén volt. De ez még nem volt elég, hiszen még így nem okozott volna balesetet. Lábával megnyomta a pedált is. Sajnos, ha az ember megkérdezi az illetőt, hogy miért hagyta ott az ujját, vagy miért nyomta le a pedált, mindig azt mondják, hogy nem emlékeznek rá. Ugyanis a baleset bekövetkezésekor megijednek és hirtelen elfelejtik, hogy mit és miért csináltak. Ennél a balesetnél a hiba az volt, hogy a gyűrűt a dolgozó szabálytalanul fogta meg. Egyáltalán nem volt szükség arra, hogy a hüvelykujja a gyűrű felső peremén legyen, még csak azt sem mondhatnám, hogy így kényelmesebb volt tartani, illetve fogni.

Egy harmadik dolgozó ellenőrizni ment műszak után az egyik műhelybe. A feleslegesen égő lámpákat oltotta el. Egy azonban égve maradt. Azt nem tudta kikapcsolni. Azt hitte, hogy nincs is kapcsolója. Fogott egy háromlábú széket, arra felállt, hogy kicsavarja az égőt /ami szintén tilos!/, a székkal eldőlt és a jobb lábát erősen megütötte. A baleset utáni vizsgálat során kiderült, hogy a lámpának volt ugyan kapcsolója, de az nem működött. Az ott dolgozók tudták ezt, hisz régebben romlott már el, de nem szóltak senkinek. Tehát a baleset megtörténtében nekik is nagy részük van. De tudta az illető is, akivel a baleset megtörtént, hogy a lámpát nem lehet kikapcsolni, hisz nem először állt már székre hasonlóképpen. Máskor azonban szerencséje volt, mert nem esett le. Ő is hibás tehát, mert nem szólt a hibáról.

Szeretném, ha a dolgozók ebből a pár sorból okulnának és mindenki a saját részére leszűrné azokat a dolgokat, amelyekről úgy érzi, hogy őt is érintik.

H.F.

RÓMAI KORI Épületmaradványok

A közelmúltban gyárunk sok dolgozója állt meg a Ganz-utca és Fő-utca sarkán, ahol a Lukács-fürdő forrás vizének a Király-fürdőbe való vezetésére szolgáló csövek lefektetése alkalmával - régmúlt időkől származó - épület falmaradványaira bukkantak.

És legnagyobb csodálkozásukra a gondosan feltárt falmaradványokat pár napja újra betemették.

A Budapesti Történeti Muzeumtól kérdésünkre a következő választ kaptuk:

A feltárt falmaradványok egy római-kori épület maradványai és az általunk is látott köríves fal egy fürdőmedence maradványa. A feltevés az, hogy ez időben itt természetes melegvízforrás lehetett, mely a középkorban apadhatott el és így a törökök, mint azt már egy előző közleményünkben is megírtuk - agyagcsövekben voltak kénytelenek a Lukács-fürdő forrásvizét az általuk épített Kakas-kapu fürdő /mai Király-fürdő/ medencéjébe vezetni.

De miért temették be a feltárt épületmaradványokat? Erre az e téren követett gyakorlat válaszol.

Ha a feltárt épületmaradványok régészeti szempontból jelentősek és olyan helyen vannak, ahol romkert létesítésére van lehetőség - akkor teljesen feltárják azokat. Példa erre a III., Nagyszombat-utcai amphitéátrum.

Ha a feltárt épületmaradványok jelentősek ugyan, de egyéb okok miatt helyükön romkert nem létesíthető - földalatti muzeum létesítésével teszik lehetővé annak a közönség részéről való megtekintetőségét. Példa erre a III., Korvin Ottó-utca 65. számú épület alatt létesített muzeum, ahol a feltárt romok felett egy hatemeletes épület áll.

Ha pedig a feltárt épületmaradványok olyan helyen vannak, ahol a közlekedési adottságok, vagy más okok lehetetlenné teszik akár romkert, akár földalatti muzeum létesítését, akkor a feltárt épületmaradványokat pontosan felméri, térképezik, leírják, lefényképezik és esetleg gipszmodellt is készítenek azokról és ezek megtörténte után újra betemetik azokat.

Például: A Várban a királyi palota területén állott Anjou, Zsigmond és Mátyás király korabeli paloták feltárt maradványainak alaprajzait, a róluik készített fényképeket és nagyméretű gipszmodellt a Vármuzeumban /I., Szentháromság u./ állították ki. A romok legnagyobb részét azonban visszatemették.

A közelmúltban feltárt romokkal is ez utóbbi történt.

Az I. foku Tűzrendészeti Hatóság vezetőjétől és gyárunk tűzoltóságának parancsnokától az alábbi levelet kaptuk:

Fenti Hatóság kéri, hogy az alábbi cikket a "Kismotor"- című lapban leközölni sziveskedjék:

ÖNKÉNTES TŰZOLTÓSÁGOK VERSENYE.

1958. június 21-én került megrendezésre Budapesten az önkéntes tűzoltóságok körzeti kismotorfecskenő szerelési versenyre.

Ezen a versenyen a Villamos Kismotorgyár önkéntes tűzoltósága a 400 l/p-es teljesítményű kismotorfecskenő szerelési versenyben I. helyezést érte el.

A versenycsapat tagjai a következők:

- 1./ Folt Imre
- 2./ Gombos József
- 3./ Kreizinger György
- 4./ Pélyi Károly
- 5./ Szamosfalvi András
- 6./ Szalai László
- 7./ Zelczenyi Béla
- 8./ Závodi János
- 9./ Király Sándor /tartalék/
- 10./ Kulics Sándor /tartalék/

A fentnevezett elvtársak valamennyien a Villamos Kismotorgyár /Bp.II., Ganz-u.16./ Forgácsoló műhely dolgozói.

A versenycsapat tagjai a BM.OTP-tól értékes tárgyjutalomban, ezen felül a vállalatvezetőség részéről is jutalmazásban részesültek.

További feladat: Komolyan, fegyelmezetten és lelkiismeretesen készülni a budapesti, illetve országos tűzoltóversenyre.

Az I.foku Tűzrendészeti Hatóság és a gyár hivatásos tűzoltóparancsnoka ezúton mond köszönetet a VKM pártszervezetének, a vállalat vezetőségének és az Üzemi Bizottságnak az önkéntes tűzoltók eredményes támogatásáért.

Egyidejűleg köszönetet mondunk a VKM önkéntes tűzoltóinak és a további eredményes munkájukhoz: ERŐT, EGÉSZSÉGET és sok SIKERT kívánunk!

Hernádi Tibor tű.hdgy.sk.
alosztályparancsnok
I. foku Tűzrend.Hat. vez.

Kovács György hiv.tű.hdgy.sk.
a VKM tűzoltóparancsnoka.

"

- . - . - . -

A kérésnek a legnagyobb örömmel tettünk eleget és gyárunk dolgozói nevében is szívből üdvözljük a győztes csapat tagjait.

Szerkesztőbizottság.

Tudja-e ?.

Előző számunkban közölt kérdésekre nem kaptunk választ, pedig megfejtésük igen egyszerű lett volna. No, de taglaljuk a válaszokat.

- 1./ Az első pesti villamos 1887-ben indult meg a Nyugati pályaudvar és a Király-utca /mai Majakovszkij u./ közötti nagyköruti szakaszon.

Erről a 70 éves évforduló alkalmával a közelmúltban minden napi- és képeslap megemlékezett. A Budapesti Történeti Múzeum /III., Kiscelli kastély/ pedig kiállítás formájában emlékezett meg a jubileumról, melyet a napilapok szintén hosszú ideig hirdettek és a villamosokon is láthattuk annak plakátjait.

- 2./ A gyufát a magyar Irinyi János találta fel 1836-ban.
/Minden lexikonban megtalálható/.
- 3./ Az Operaházat Ybl Miklós tervei szerint 1875-1884-ig építették.
/De sokszor elmentünk az Operaház nagy lépcsőházában levő szobra előtt./
- 4./ A dinamó-elv 1860-ban Jedlik Ányos elméjében fogalmazott meg először, melyre minden magyar embernek büszkének kell lennie.

Tőle és egymástól függetlenül 1869-ben a német Siemens és az angol Wheatstone oldották meg az öngerjesztési egyenáramú dinamó kérdését.

- 5./ Pest utolsó városkapuját - a mai Kossuth Lajos-utca végén állt - Hatvani kaput, 1808-ban bontották le.
/Emléktáblája mellett, mely az Astoria-szállóval szemben lévő ház falában van elhelyezve - szintén de sokszor elmentünk/.
- 6./ A káposztásmegyeri vízmű 1893-1896-ig épült. /Lexikon adat/

A válaszok megszerzése tehát egészen könnyű volt és a lexikonban való böngészés során még sok más - minket érdeklő - kérdésre kaptunk volna feleletet és éppen ez volt a célunk, hogy a kérdésekre adandó válaszok megkeresésével tudásunkat gyarapítsuk.

Reméljük, hogy lapunk legközelebbi számában közzé teendő kérdésekre kapunk is válaszokat.

BEFEJEZŐDÖTT

AZ 1957/58 ÉVI

SAKKIDÉNY

Vállalatunk sakkcsapata a Bp.II., kerületi I. osztályban az ötödik helyen végzett:

Végeredmény:

1. Csillaghegy	90	pont	7. Ganz Villany, Vertesz	65	pont
2. Állami Nyomda	83.5	"	8. Obudai Harisnyagyár	60	"
3. Krisztina posta	77.5	"	9. Könnypari Miniszt.	59	"
4. Száll. váll.	73.5	"	10. Elelmezési Gépgyár	55.5	"
5. Vill.Kismotor	71.5	"	11. Magyar Optikai Művek	48.5	"
6. Obudai Posta	69.5	"	12. Mechanikai Mérőműsz.	38.5	"

A bajnokság folyamán az első csapatban 21 játékos szerepeltünk. Schardtner Agoston, Biró László, Csiszár Károly, Tiszai István, dr. Karsay István, Astyilán András és Dorner József sporttársak valamennyi mérkőzésen résztvettek. Legeredményesebb pontszerzőink: dr. Karsay István és Schardtner Agoston voltak 8, illetve 7.5 ponttal.

Helyezésünkkel teljes mértékben elégedettek lehetünk. Megvertük a bajnok Csillaghegyet és döntetlent értünk el a második helyen álló Állami Nyomda ellen, de mint ujoncnak ezt a bajnoki évet rá kellett szánunk az első osztály légkörének megszokására.

A csapatbajnoksággal párhuzamosan rendeztük meg gyárunk ezévi egyéni bajnokságát. Ez a verseny a visszalépések, betegségek és vállalatunktól való megválások folytán a kevésbé sikerült megmozdulásaink közé tartozik. A versenyt Ziniel Róbert nyerte 100% teljesítménnyel, Második: Hainrikffy Béla, Harmadik: Biró László.

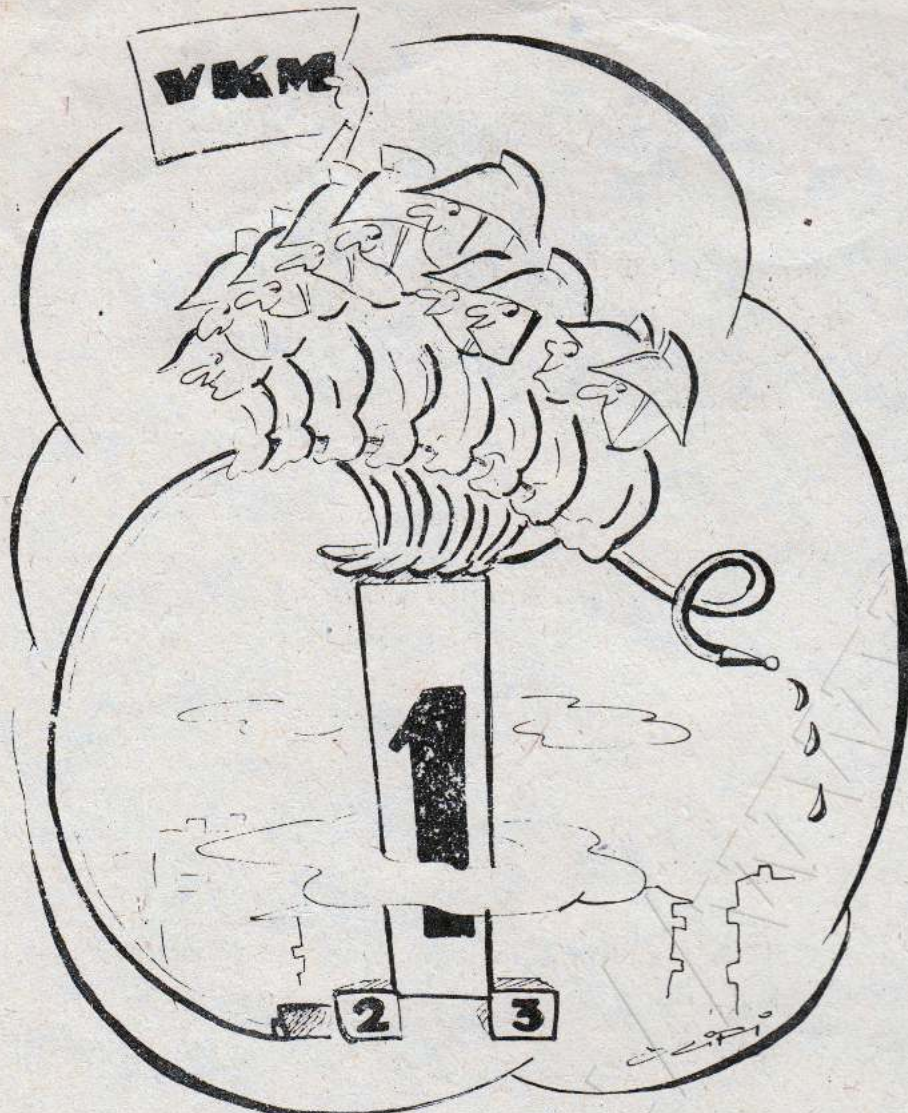
A csapatbajnokság befejezése után rendezte meg a sakkszövetség a II. osztályu minősítő versenyt, melyen tizenkét induló közül két VKM sakkozónak sikerült a megfelelő szintet elérni. Ezzel most már négyre szaporodott a II. osztályu minősítéssel rendelkező sakkozóink száma. Ezenkívül van hat III. osztályu sakkozónk.

Ha ezt a tíz magasabb minősítéssel rendelkező játékosunkat összehasonlítjuk a két évvel ezelőtti gárdával, amelyben csak alapfoku és IV. osztályu minősítéssel bíró játékosok voltak, akkor látjuk, hogy egyénileg is milyen komoly fejlődésen mentek keresztül a sakk-szakosztály tagjai.

Befejezéshez közeledik a VASAS-Szakszervezet által rendezett négyes sakkcsapat bajnoki mérkőzés sorozat is. Ezen a versenyen főként fiatal sakkozóink vesznek részt. Csoportjukból, mint másodokok bekerültek a tízes döntőbe és eddigi szereplésük alapján bizonyosra vehető, hogy az első három helyezétt között végeznek.

A következő évi bajnokságra ez év februárjától Jenei Ferenc sakkmeister oktatása mellett készülünk. Az edzéseket látogató sakkozónál máris komoly fejlődés tapasztalható. Csapatunk az idény közben leigazolt Ziniel Róbert és Hainrikffy Béla sporttársakkal jelentős mértékben megerősödött. Ha az eddig történeteket összehangoljuk ezen legújabb fejleményekkel, úgy valóban a legszebb remények töltenek el bennünket, az 1958/59. évi szereplésünket illetően.

Tiszai.

A VKM GYŐZTES TÚZOLTÓRAJA
KIÉMELKEDETT A MEZŐNYBŐL...

MÁR MEGINT...?

AZ EBÉDLŐBEN.

(MENÜ: BORJÚPÖRKÖLT)

-RÁGJAD PÁJTÁS
MAJD ÉN HÚZOM....

Személyemet ne keresd ... csak a hajrát találod meg helyettem a hónap végén műhelyünkben.

Mert sok helyen Pató Pálok dolgoznak és a "ráérünk mi arra még" elvű munkájukkal veszélyeztetik a többi műhely munkáját, ahol nem kapják meg idejében a következő művelethez szükséges alkatrészeket, vagy anyagot - és ezzel veszélyeztetik a tervteljesítést.

Legyen már egyszer a hónap elején is hajrá !

Kapjunk annyi anyagot és alkatrészt a hónap elején, hogy szünjön meg a hónap végi hajrá és nyugodtan dolgozhassunk hónap közben.

Ne kelljen a hónap végén éjt nappallá téve kinlódni, idegesen kapkodni, hogy gyárunk terve mégis sikerüljön.

H.Zs. egy szerelő
a sok közül.

-. - . - . - . - . - . -

Az augusztusi szám részére cikkeket augusztus 8-áig veszünk át.
Kérjük dolgozóinkat, hogy cikkeiket, javaslataikat, bírázataikat ezen időpontig juttassák el a szerkesztőbizottsághoz.

A lapot 6 tagból álló bizottság szerkeszti.

Felelős: Szabó István

-. - . - . - . - . - . -

Készült: Sportszakszorosító Üzemében
Budapest, V., Bajcsy Zsilinszky ut 36-38.
Felelős kiadó a vállalat igazgatója.

-. - . - . - . - . - . -

Ára: 20 fillér